

บรรณานุกรม

กชกร ภัททวงศ์. (2542). ลักษณะบุคลิกภาพที่สัมพันธ์กับความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง:

ศึกษาเฉพาะกลุ่มอาชีพวิศวกรและกลุ่มอาชีพนักบัญชี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, คณะศิลปศาสตร์,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

กนกวรรณ อังกะสิทธิ์. (2540). พฤติกรรมสุขภาพและการรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของคนพิการ.

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กลัยา เฟื่องเพียร. (2534). การศึกษาอบรมทักษะการดำเนินชีวิตเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ

ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาโรงเรียน, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ก่องแก้ว เจริญอักษร. (2539). การสอนแนวโยนิโสมนสิการ: กิจกรรมแบบฝึกหัดและคุณธรรม.

วารสารครูศาสตร์, 24(3); 23-35.

กิตติ พัฒนตระกูลสุข. (2542). ข้อสังเกตที่น่าสนใจเกี่ยวกับ Constructivism โยนิโสมนสิการ

(Think by way of Causal relations on by way of problem solving). วารสารคณิตศาสตร์,
42(484 - 487); 21-25.

เกียรติวรรณ อมาตยกุล. (2527). ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดของมาสโลว์ (Maslow).

วารสารครูศาสตร์, 13(2); 10-18.

คมเพชร ฉัตรสุกกุล. (2521). การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและ

จิตวิทยาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

_____. (2530). กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและ

จิตวิทยาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

จารุลักษณะ พินพรหมราช. (2529). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

จำเนียร ช่วงโชติ และคณะ (2521). ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มบุคคล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จันทิกา ลิ้มปิเจริญ. (2522). กระบวนการกลุ่มในการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: จิตวิทยาและแนะแนว, วิทยาลัยครูภูเก็ต.

จันทร์เพ็ญ พันธุ์จันทร์. (2541). การพัฒนาบริการให้คำปรึกษาและการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองและวิธีคิดตามแนว โยนิโสมนสิการ ของนักเรียนที่มาจากครอบครัวแตกแยกในโรงเรียนบางแม่หม้ายรัฐราษฎร์รังสฤษดิ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จุฑาทิพย์ แก้วมณี. (2546). การสร้างชุดการสอนหลักธรรมเรื่องสัมคหวัตถุ 4 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสำหรับสามเณร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แผนกสวญศึกษา โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดสุวรรณรังสรรค์จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชนิดา สุวรรณศรี. (2542). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนผู้ติดยาเสพติด. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉัฐนิชา สัปหล่อ. (2542). การใช้การปรึกษากลุ่มแบบพุทธจิตวิทยาเพื่อลดความวิตกกังวลในการสอบเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาและเพื่อพัฒนาวิธีคิดตามแนวโยนิโสมนสิการ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ฉันทา พัฒนากุล. (2533). ผลของการใช้กระบวนการเผชิญสถานการณ์ในการสอนต่อความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีระ ชัยยุทธธรรม. (2542). การเสริมสร้างความรู้สึกรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง. วารสารวิชาการ, 12(1); 68-74.

นพพร พานิชสุข. (2523). อิทธิพลของครอบครัวที่มีผลต่อการใช้จ่ายกระสุนประสาทแอมเฟตามีนของเด็กรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- นริสา จิตรสมนึก. (2540). ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง
ของเยาวชนกระทำผิดกฎหมายในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดขอนแก่น.
วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นภาพร พุ่มพุกภัย. (2529). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเองของ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญช่วย โชคอำนวยชัย. (2537). ปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน :
ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนระดับประถมศึกษาในเขตเทศบาลเมืองอุทัยธานี จังหวัด
อุทัยธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนสังคม,
บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุหงา วชิระศักดิ์มงคล. (2526). กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประนอม เดชชัย. (2531). แนวทางการเรียนการสอนวิชา ประถม 3/11 การประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พจนาด บัวเขียว. (2535). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการวิเคราะห์
ตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอน โดยการสอนแบบแก้ปัญหาที่ใช้วิธีคิด
แบบไฮนีโสมนสิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา
การแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เพียว พูลเจริญ. (2539). การให้คำปรึกษาก่อนการสมรสและการให้คำปรึกษาการหย่าร้าง. วารสาร
การพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต, 10(1), 20.
- พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตฺโต). (2542). พุทธธรรมฉบับปรับปรุงและขยายความ (พิมพ์ครั้งที่ 8).
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- _____. (ประยุทธ์ ปยุตฺโต). (2543). พุทธธรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- พระราชวรานี (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). (2543). กระบวนการเรียนรู้ในพระพุทธศาสนา. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภา.

- เขาวพา เดชะคุปต์. (2517). ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สำหรับการสอนในระดับประถมศึกษา.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว,
 บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาวิณี ธนปิติธรรมจารี. (2540). ปัจจัยคัดสรรที่มีอิทธิพลต่อความสำนึกในคุณค่าตนเองของ
 พยาบาลจิตเวช โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
 พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช,
 บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มาริสา หะสาเมาะ. (2540). ประสิทธิภาพของการจัดโครงการป้องกันการใช้ยาและสารเสพติด
 สำหรับนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา
 วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). สำคัญที่ใจ
 (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- วาสนา รอดเชียง. (2540). ผลของกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมประชาธิปไตยด้านสามัคคี
 ธรรมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดทรงธรรม จังหวัดสมุทรปราการ.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว,
 บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิไลวรรณ สันถะ โคมล. (2522). การเปรียบเทียบการสอนวิชาวรรณคดีไทย“เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย”
 โดยกระบวนการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์และกระบวนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง
 ในชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต,
 สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วินิจ เกตุขำ และคมเพชร ฉัตรสุกกุล. (2522). กระบวนการกลุ่ม. กรุงเทพฯ: โอเคียนสโตร์.
- วรรณฯ สุติวิจิตร. (2527). การทดลองสอนจริยธรรมศึกษาโดยการสร้างศรัทธาแก่นักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต,
 สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันชัย ธรรมสังการ. (2541). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการคิดอ่านและสารเสพติดของผู้ป่วยในศูนย์บำบัด
 รักษาเสพติดภาคใต้. วารสารสงขลานครินทร์, 12(4), 302-308.
- วัลลภ ปิยมโนธรรม (2547, 18 กันยายน). กระตุ้นค้อมสำนึกเยาวชนไทย: หักเริ่ม 3 รักให้เป็น.
 เคลินิวส์, หน้า 37.

สมาน สารจิตร. (2532). สัมฤทธิ์ผลในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสร้างสรรค์และ โยนิโสมนสิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมัย พรหมประดิษฐ์. (2546). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลัก โยนิโส
มนสิการของศาสนาพุทธต่อความว่าห่วยของผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชรา.
วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สิริมา กลิ่นกุหลาบ. (2546). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการตัดสินใจของผู้เรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนคุณธรรมที่ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย
ด้วยชุดการสอนแบบ โยนิโสมนสิการ กับชุดการสอนแบบกระบวนการกระจำคำนิยม.
วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุกัญญา พิระวรรณกุล. (2542). ผลการใช้โปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลต่อความ
สำนึกในคุณค่าตนเองของเยาวชนชายในสถานสงเคราะห์ วิทยานิพนธ์ปริญญา
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุปราณี การพึ่งตน. (2542). ผลการสอนโดยสร้างสรรค์และ โยนิโสมนสิการต่อความสามารถใน
การแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญา
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพัตรา สุภาพ. (2539). ปัญหาสังคม (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุพรรณิ จันทรวิเศษ. (2539). การวิเคราะห์องค์ประกอบความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา
การให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุนทร สุกรบุญย์. (2546). ผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม และ โปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเองที่มีต่อความรู้สึกมีปมด้อยในตนเองของเด็กก่อนวัยรุ่น ในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุภาวดี มิตรสมหวัง. (2533). ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสังคมวิทยา, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.

สุภรณ์ ลิ้มอารีย์. (2536). สตรีและการหย่าร้าง. กรุงเทพฯ: สำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

สุนน อมรวิวัฒน์. (2530). การสอนโดยสร้างศรัทธาและ โอนิโสมนสิการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเคียนสโตร์.

สุรัช วิริยะมนตรี. (2541). ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกคุณค่าต่อตนเองของวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

โสภาชปิลมันท์. (2534). รูปแบบครอบครัวไทยที่พึงปรารถนาในสังคมเมือง ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย.

อัปสรสิริ เอี่ยมประชา. (2542). การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิ่งเพชร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุรุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อารยา คำนพานิช. (2542). การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของเยาวชนผู้กระทำผิดชายและหญิงในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อรุณี ไทยบัณฑิตย์. (2545). การพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยการฝึกคิดแบบ โอนิโสมนสิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- อนุสรณ์ พงษ์สวัสดิ์. (2544). ผลของกลุ่มโลโกเทอราปีต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ของเยาวชน
ผู้ติดยาเสพติด ในศูนย์เกิดใหม่ จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อมรวิรัช นาคทรพรพ. (2547, 17 กันยายน). พระพุทธศาสนากับการแก้ปัญหาเยาวชน. เดลินิวส์,
หน้า 14.
- อุบลรัตน์ นววิงษ์. (2543). กรณีศึกษา: ผลของการให้คำปรึกษาคบครัวต่อสัมพันธภาพภายใน
ครอบครัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง โรงเรียนนิคมวิทยา
จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา
การให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2540). จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาคบครัว. กรุงเทพฯ: เพื่องฟ้าพรินติ้ง.
- Allport, G. W. (1982). *Pattern and growth in personality*. New York: Holf Rinehart and
Winston.
- Amagai, Y. (1997). The effects of trust on self-esteem: The developmental changes in The
lifelong stage. *Japenese Journal of Counseling Science*, 30(2); 103-111.
- Booth, A., & Amato, P. R. (1994). Praental marital quality, parental divorce, and relation with
parentls. *Journal of Marriage and The Family*, 56, 21-34.
- Bradshaw, P. (1981). *The management of self-esteem: How people feel good about themselves
and better about their organization*. Englewood Cliffs, NJ. : Prentice Hall.
- Brooks, N. (1992). *Talking responsibility: Self reliance and the accountable life*. New York:
Simon & Stutter.
- Coopersmith, S. (1981). *The antecedents of self-esteem* (2nd ed.). California: Consulting
Psychologists Press.
- Coopersmith, S. (1981). *SEI: Self-Esteem Inventories*. Paio Alto, CA: Consulting Psychologist
Press.
- _____. (1984). *SEI: Self-Esteem Inventories* (2nd ed.). Paio Alto, CA: Consulting
Psychologist Press.
- Daniels, D. H. (1998). Age Differences in concepts of Self-Esteem. *Merrill-Palmer Quarterly*,
44(2); 234-258.

- Drago, A. L. (1998). The effect of experiential developmental and cognitive multimodel group counseling on children of divorce. *Dissertation Abstracts International*, 48(4); 834-844.
- Howell, D. C. (1997). *Statistical methods for psychology* (4th ed.). Belmont, CA: Duxbury Press.
- Lynn, P. (1998). *A multifaceted program to improve self-esteem and social skill while reducing anxiety in emotionally handicapped middle school student*. Doctoral dissertation. Nova University.
- McCandless, B. R. (1967). *Children behavior and development* (2nd ed.). New York: Rinehart and Winston.
- McNeil, J. (1975). *The psychology of being human*. California: Canfield Press.
- Milling, K. E. (1996). Effect of marital disruption on child's school aptitude and achievement. *Journal of marriage and the Family*, 48; 285-293.
- Miller, C. A. (1997). Three-years follow-up and clinical of a mineral fullness meditation-based Stress reduction invention in the treatment of anxiety disorder. *Central Hospital Psychiatry*, 17(3); 1521-1522.
- Palladino, C. D. (1994). *Developing self-esteem: A positive guide for personal success*. London: Konom Page 3.
- Petterson, L. (1983). Comparison of three modeling procedures on the presurgical reaction of children. *Behavior Therapy*, 15(2); 105.
- Shaw, M. E. (1981). *Group dynamic: The psychology of small group behavior* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.